

ПРОТОКОЛ

№ 20129

гр. София, 26.09.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 123 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: И.Г.М.

при участието на секретаря И.И.И.

Сложи за разглеждане докладваното от И.Г.М. Гражданско дело № 20231110116255 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 14:25 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ Б. Б. З. – редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

ОТВЕТНИКЪТ /ФИРМА/ – редовно призован при условията на чл. 50, ал. 2 ГПК, не изпраща представител.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ГО ДОКЛАДВА.

ДОКЛАДВА искова молба с приложения към нея.

ДОКЛАДВА писмена молба от ищеца от 01.09.2023 г. с приложения към нея.

ДОКЛАДВА Разпореждане на съда от 17.08.2023 г.

ПРЕДЯВЕНИ са от Б. Б. З. от гр. София срещу /ФИРМА/, гр. С.В. обективно кумулативно съединени иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ – за отмяна на уволнението извършено със

Заповед № 001 от 07.11.2022 г., с която на основание чл. 71, ал. 1 КТ незаконосъобразно е прекратен трудов договор № 004/20.09.2022 г. и иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ във връзка с чл. 225, ал. 1 от КТ **за сумата от 4800 лв.** – парично обезщетение за оставане без работа поради уволнението за срок от шест месеца в периода от 08.11.2022 г. до 08.05.2023 г., ведно със законната лихва върху тази сума считано от датата на подаване на исковата молба 29.03.2023 г. до окончателното ѝ плащане.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 148 ГПК И ЧЛ. 157 ГПК,

ПРИЕМА **к а т о** писмени доказателства приложените към исковата молба и към писмената молба на ищеца от 01.09.2023 г. документи, в заверен от страната препис.

По допускане на заявените с исковата молба доказателствени искания съдът се е произнесъл с Разпореждането от 17.08.2023 г. и няма основание за неговото изменение.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 149, АЛ. 1 ГПК,

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 149, АЛ. 2 ГПК,

ОБЯВЯВА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ ЗА ПРИКЛЮЧЕНИ и **ОБЯВИ РЕШЕНИЕТО СИ ДНЕС**, *в открито съдебно заседание, както следва:*

Р Е Ш Е Н И Е

гр. София, 26.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД, II Г.О., 123 състав, в открито

съдебно заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и трета година, в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ: И.М.

При участието на секретаря И.И., като разгледа докладваното от съдията гр. дело № 16255 по описа за 2023 година, за да се произнесе взе предвид следното:

ПРЕДЯВЕНИ са от Б. Б. З. от гр. София срещу /ФИРМА/, гр. С.В. обективно кумулативно съединени иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ – за отмяна на уволнението извършено със Заповед № 001 от 07.11.2022 г., с която на основание чл. 71, ал. 1 КТ незаконосъобразно е прекратен трудов договор № 004/20.09.2022 г. и иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ във връзка с чл. 225, ал. 1 от КТ за сумата от 4800 лв. – парично обезщетение за оставане без работа поради уволнението за срок от шест месеца в периода от 08.11.2022 г. до 08.05.2023 г., ведно със законната лихва върху тази сума считано от датата на подаване на исковата молба 29.03.2023 г. до окончателното ѝ плащане.

Ответникът – /ФИРМА/, гр. С.В. не взема становище по предявените искове.

СЪДЪТ, като взе предвид и прецени събраните по делото писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, и обсъди наведените от страните доводи, съгласно разпоредбата на чл. 235, ал. 2 от ГПК, намира следното:

При твърдението, заявено от ищеца, че е сключил с ответника трудов договор, но ответникът не е представил екземпляр от същия на ищеца, съдът кредитира констатациите на *****, направени в писмо изх. № 23003836/19.01.2023 г., представено по делото от ищеца и прието като писмено доказателство, а именно, че по повод сигнал на ищеца, при извършена проверка в /ФИРМА/ на проверяващите е представен от ответника Трудов договор № 004/20.09.2022 г., сключен между страните по делото на основание чл. 67, ал. 1, т. 1 вр. чл. 70, ал. 1 КТ, като ищецът е заемал длъжността „работник строителство“ със срок за изпитване 6 месеца в полза на работодателя и основно месечно възнаграждение в размер на 710 лв. Видно от ангажираната от ищеца с писмената молба от 01.09.2023 г. Заповед за прекратяване на Трудов договор № 004/20.09.2022 г. е, че трудовия договор между страните по делото е прекратен на основание чл. 71, ал. 1 КТ. Видно от последната заповед (лист 33 от делото) е, че в нея са се подписали двама свидетели, че на датата 07.11.2022 г. лицето Б. Б. З. не се е явило да получи заповедта за прекратяване на трудовия договор. По правилата на чл. 335, ал. 2, т. 3, вр. ал. 1 КТ при прекратяване без предизвестие,

трудовият договор се прекратява писмено от момента на получаване на писменото изявление за прекратяване на договора. Обективно ясно е, че това не е датата посочена от работодателя в Заповед за прекратяване на Трудов договор № 004/20.09.2022 г. – 07.11.2022 г., тъй като с двама свидетели е установено, че Б. Б. З. не се е явил на 07.11.2022 г., за да получи заповедта.

Доколкото липсват други доказателства за датата на връчване на атакуваната заповед, съдът приема, че това е датата посочена в писмената молба на ищеца от 01.09.2023 г., като дата на получаване на копие от атакуваната заповед изпратена по имейл не от работодателя, а от инж. П.К. – главен инспектор по осигуряване ***** до процесуалния пълномощник на ищеца адв. Я. С. на неговия електронен адрес – 26.07.2023 г. С оглед установяване в отношенията между страните на правна сигурност, настоящият съдебен състав възприема именно последната дата, като датата на прекратяване на трудовото правоотношение между страните по делото, възникнало по силата на Трудов договор № 004/20.09.2022 г., сключен между страните по делото, на основание чл. 335, ал. 2, т. 3 КТ. Към последната дата – 26.07.2023 г. е изтекъл установения в чл. 70, ал. 1 КТ шест месечен срок за изпитване, уговорен в полза на работодателя, при условията, на който е сключен трудовия договор, съобразно констатацията на ***** . При това положение уволнението извършено на основание чл. 71, ал. 1 КТ, считано от получаване на писменото изявление за прекратяването на договора, съобразно чл. 335, ал. 2, т. 3 КТ – 26.07.2023 г. се явява незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

За да бъде уважен предявения паричен иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ във връзка с чл. 225, ал. 1 от КТ, следва да са налице следните три предпоставки: уволнението на работника или служителя да бъде признато за незаконно; да е налице вреда – вредата, подлежаща на обезщетяване се съизмерява с пропуснатото брутно трудово възнаграждение на работника или служителя за времето **след уволнението**, през което е останал без работа, но за не повече от шест месеца; причинна връзка между незаконното уволнение и оставането без работа.

В конкретния казус уволнението е признато за незаконно и като такова следва да бъде отменено.

Тъй като уволнението е извършено, считано от получаване на писменото изявление за прекратяването на трудовия договор, съобразно чл. 335, ал. 2, т. 3 КТ – 26.07.2023 г., а в процесния период – от 08.11.2022 г. до 08.05.2023 г. страните по делото формално са били обвързани от сключения между тях Трудов договор № 004/20.09.2022 г., то искът с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, вр. чл. 225, ал. 1 КТ за присъждане на парично обезщетение за оставане без работа поради уволнението в периода от 08.11.2022 г. до 08.05.2023 г., се

явява неоснователен и като такъв следва да бъде отхвърлен изцяло.

С исковата молба се претендира присъждане на направените по делото разноски, в това число адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна правна помощ с ДДС.

Ищецът е представляван по делото от адвокат Я. В. С., който видно от Договор за правна защита и съдействие с адв. пълномощно от 29.03.2023 г. е оказал на представлявания Б. Б. З. безплатна правна помощ, поради липса на средства за заплащане на адвокатско възнаграждение, на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата. При този изход на спора по иска за отмяна на уволнението и предвид заявеното от адвокат Я. В. С. искане, на последния следва да се присъди по делото адвокатско възнаграждение в размер на 780 лв., на основание чл. 38, ал. 2, изречение 2, вр. чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата (ЗА), вр. чл. 7, ал. 1, предл. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

При определяне на последното адвокатско възнаграждение, съдът взема предвид обстоятелството, че по правилата на Общата разпоредба на чл. 2, ал. 5 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения за процесуално представителство, защита и съдействие по граждански дела, възнагражденията се определят съобразно вида и броя на предявените иски, за всеки един от тях поотделно. При този изход на делото, по паричния иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ във връзка с чл. 225, ал. 1 от КТ не се следва адвокатско възнаграждение.

Ответникът не претендира разноски, такива не се установява да са направени и не му се следват, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, съразмерно с отхвърлената част от исковете.

Ищецът не дължи по сметка на Софийския районен съд държавна такса и разноски, на основание чл. 359 КТ и чл. 83, ал. 1, т. 1 ГПК.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, вр. чл. 71, ал. 1 ГПК, вр. чл. 3 от Тарифа за ДТССГПК и чл. 77 ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на Софийския районен съд държавна такса в размер на 80 лв. по уважения неоченяем иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ.

Мотивиран от гореизложеното, Софийският районен съд, 123 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ уволнението на Б. Б. З. с ЕГН *****, с адрес /АДРЕС/, извършено едностранно от работодателя /ФИРМА/ със Заповед № 001 от 07.11.2022 г., с която на основание чл. 71, ал. 1 КТ е прекратен Трудов договор № 004/20.09.2022 г., като

незаконосъобразно, на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ.

ОТХВЪРЛЯ предявения от Б. Б. З. с ЕГН *****, с адрес /АДРЕС/ срещу /ФИРМА/ с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление /АДРЕС/, иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, вр. чл. 225, ал. 1 КТ за сумата от 4800 лв. – парично обезщетение за оставане без работа поради уволнението за срок от шест месеца в периода от 08.11.2022 г. до 08.05.2023 г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба 29.03.2023 г. до окончателното ѝ плащане, като неоснователен.

ОСЪЖДА /ФИРМА/ с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление /АДРЕС/ **ДА ЗАПЛАТИ** на адвокат Я. В. С. с ЕГН ***** с адрес /АДРЕС/ **сумата от 780 лв.** – адвокатско възнаграждение, на основание чл. 38, ал. 2, изречение 2, вр. чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата (ЗА), вр. чл. 7, ал. 1, предл. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

ОСЪЖДА /ФИРМА/ с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление /АДРЕС/ да заплати по сметка на Софийския районен съд **сумата от 80 лв.** – държавна такса, дължима на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, вр. чл. 71, ал. 1 ГПК, вр. чл. 3 от Тарифа за ДТССГПК и чл. 77 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред **СОФИЙСКИЯ ГРАДСКИ СЪД** в **ДВУСЕДМИЧЕН СРОК**, считано от датата на връчването му на страните, на основание чл. 259, ал. 1 ГПК.

Протоколът е изготвен в открито съдебно заседание, което приключи в 14:49 часа.

Съдия при Софийски районен съд: _____

Секретар: _____